

سلسله درس هاي محدوديت

حلقه يازدهم

برکات انتظار

دکتر سید محمد کردبندی هاشمی

سروشناسه: بنی هاشمی، سید محمد، عنوان و نام پدیدآور: برکات انتظار؛ سلسله درس‌های مهدویت، حلقةٌ ۱۳۳۹

یازدهم / سید محمد بنی هاشمی.

مشخصات نشر: تهران: مرکز فرهنگی انتشاراتی منیر، ۱۳۸۹.

مشخصات ظاهری: ۱۹۲ ص.

شابک جلد یازدهم: ۱-۲۱۲-۹۶۴-۵۳۹-۹۷۸.

شابک دوره: ۵-۱۵۸-۹۶۴-۵۳۹-۹۷۸.

وضعيت فهرست توسيعی: فيها.

يادداشت: کتابنامه: همچنین به صورت زيرنويس.

موضوع: محمدين حسن (عج)، امام دوازدهم، احاديث، مهدویت.

موضوع: محمدين حسن (عج)، امام دوازدهم، ق. غبیت، دعاها.

رده‌بندی کنگره: ۱۳۸۹ س ۸۳ ب ۲۲۴ BP

رده‌بندی ديوسي: ۴۶۲ / ۲۹۷

شماره کتابشناسی ملي: ۱۵/۱۷۲۹۴

ISBN 978-964-539-212-1 ۹۷۸-۹۶۴-۰۳۹-۲۱۲

برکات انتظار

سلسله درس های مهدویت (۱۱)

سید محمد بنی‌هاشمی

ناشر: مرکز فرهنگی انتشاراتی منیر

نوبت چاپ: دوم / ۱۳۹۰

تیراژ : ۱۵۰۰ نسخه

٧٧٥٢١٨٣٦ / شبیر : حروفچینی

چاپ: زنبق

دفتر مرکزی: خیابان مجاهدین، چهارراه آسپردار، ساختمان پوشکان، واحد ۹ تلفن و فاکس: ۰۶۷۷۵۲۱۸۳۶ (۶ خط) فروشگاه: تهران، خیابان ایران، خیابان مهدوی پور، پلاک ۴۶ تلفن: ۰۶۵۶۳۳۵۴ (۴ خط) ۰۹۳۵ (۷۵۲۱۸۳۶)

وب سایت: <http://www.monir.com>
ایمیل: info@monir.com

٣٣٠٠ تومان

این حلقه به نیابت از:

رشک مشتاقان ولی عصر ارواحنا فداه

علّامه سید مهدی بحرالعلوم علیه السلام

به پیشگاه:

دخت مظلوم سیدالشهداء علیها السلام

حضرت رقیه علیها السلام

تقدیم می‌گردد.

فهرست مطالب

۱۵	فصل اول: آثار و برکات انتظار در زمان غیبت
۱۵	درس اول: آثار نزدیک دانستن ظهور
۱۶	کسب رضای امام علیهم
۱۸	همراه کردن دیگران
۱۹	آفات دور دانستن ظهور
۲۲	درس دوم: تقوای الهی (۱)
۲۲	مرحله اول از لوازم انتظار: زندگی با یاد امام علیهم و مطابق پسند ایشان
۲۴	۱ - رعایت تقاو و ورع
۲۴	عمل به واجبات
۲۶	پرهیز از محرمات
۲۷	عمل بدون تقاو
۲۹	درس سوم: تقوای الهی (۲)
۲۹	قبولی اعمال
۳۳	اصرار نداشتن بر گناه

۷۵	مظاہر فریبندۀ دنیا
۷۷	یادی از استاد
۸۱	درس نهم: زندگی مورد پسند امام عصر <small>ع</small>
۸۱	چشیدن محبت خدا
۸۳	توجه به آخرت
۸۴	دنیاطلبی، ناپسند امام <small>ع</small>
۸۸	پرسش‌های مفهومی از درس‌های ۶ تا ۹
۸۹	درس دهم: رابطه متقابل آرزوها و شخصیت انسان
۸۹	مرحله دوم از لوازم انتظار: آرزوی یاری امام <small>ع</small> و پیوستن به ایشان
۸۹	رابطه آرزوها با عالم درون
۹۲	رابطه میان نیت و همت
۹۶	درس یازدهم: رابطه متقابل آرزوهای منتظر و شخصیت او
۹۶	تأثیر شدت انتظار در آرزوهای منتظر
۹۷	بهترین آرزوها
۱۰۰	تأثیر آرزوها در شخصیت منتظر
۱۰۵	درس دوازدهم: مرباطه با امام <small>ع</small> و قوف کردن خود برای ایشان
۱۰۵	مرحله سوم از لوازم انتظار: آماده کردن خود برای پیوستن به امام <small>ع</small>
۱۰۶	مرباطه با امام عصر <small>ع</small>
۱۰۹	وقف نمودن خود برای امام <small>ع</small>
۱۱۴	درس سیزدهم: ادای حق مؤمن (۱)
۱۱۴	مرحله چهارم از لوازم انتظار: تربیت منتظران راستین
۱۱۴	وظیفه دستگیری از ضعیفان
۱۱۶	احساس وظیفه و مسؤولیت

۳۵	منتظر فرج باید با ورع ترین باشد
۳۸	درس چهارم: خوف از عدل خدا
۳۸	۲ - خوف و رجاء واقعی
۳۸	لازمۀ جدایی ناپذیر ایمان
۳۹	منشاً خوف
۴۱	ترس از عدل الهی
۴۵	تشانۀ خوف
۴۷	درس پنجم: رجاء به فضل خدا
۴۷	رجاء واقعی یا امید واهی؟
۵۲	همراهی رجاء با خوف
۵۶	پرسش‌های مفهومی از درس‌های ۱ تا ۵
۵۷	درس ششم: دشمنی دنیا (۱)
۵۷	۳ - بغض دنیا
۵۷	اهمیت بغض دنیا
۵۸	تأسی به پیامبر اکرم <small>صلوات الله علیه و آله و سلم</small>
۶۲	معیار جدایی از خدا
۶۵	درس هفتم: دشمنی دنیا (۲)
۶۵	وسوسة شیطانی
۶۷	شناخت حقیقت دنیا
۶۹	زهد نسبت به دنیا
۷۲	درس هشتم: راه عملی کردن زهد
۷۲	کم کردن تعلقات دنیوی
۷۳	اکتفا به اندازه ضروری

۱۶۵	مداومت بر زیارت عاشورا
۱۶۷	اثر شگفت
۱۶۸	خواندن چهل زیارت عاشورا
۱۷۳	درس بیستم: یادی از مصیبت حضرت علی اکبر <small>علیه السلام</small>
۱۷۴	نحوه شهادت حضرت علی اکبر <small>علیه السلام</small>
۱۷۹	مدفن حضرت علی اکبر <small>علیه السلام</small> و برکات آن
۱۸۵	پرسش‌های مفهومی از درس‌های ۲۰ تا ۱۶
۱۸۷	فهرست منابع

۱۱۹	شناخت حقوق برادران دینی
۱۲۲	درس چهاردهم: ادای حق مؤمن (۲)
۱۲۲	تلاش شبانه روزی در ادای حق مؤمن
۱۲۵	فضیلت قضای حوائج مؤمنان
۱۳۰	درس پانزدهم: تحقیق بالاترین فرج برای منتظر
۱۳۰	رسیدگی به فرزندان معنوی امام عصر <small>علیهم السلام</small>
۱۳۲	مودت خالص برای امام <small>علیهم السلام</small> ، نشانه کمال انتظار
۱۳۴	فرج مادی برای منتظر
۱۳۷	پرسش‌های مفهومی از درس‌های ۱۰ تا ۱۵

۱۳۹	فصل دوم: آثار و برکات انتظار در زمان ظهور
۱۳۹	درس شانزدهم: توفیق یاری امام <small>علیهم السلام</small> در هنگام ظهور
۱۳۹	بالاترین آرزوی منتظر
۱۴۲	نمونهٔ منتظر واقعی
۱۵۲	درس هفدهم: نکات آموزنده در تشریف مرحوم شیخ حسن کاظمینی
۱۵۲	بیشترین احتیاج
۱۵۳	وصیٰ خود باش!
۱۵۵	جمع نکردن مال بیش از حد نیاز
۱۵۶	مزدهٔ وصال
۱۵۸	درس هجدهم: دو برکت دیگر انتظار فرج
۱۵۸	حصول ثواب یاری امام <small>علیهم السلام</small>
۱۶۱	همراهی با امام عصر <small>علیهم السلام</small> در طلب خون سیدالشهدا <small>علیهم السلام</small>
۱۶۵	درس نوزدهم: آثار خواندن زیارت عاشورا

در حلقه گذشته مفهوم انتظار و درجات مختلف انتظار فرج را بیان کردیم و درباره ویژگی لحظه به لحظه بودن آن توضیح دادیم. اکنون باید از آثار و برکات انتظار برای شخص منتظر سخن بگوییم که در حقیقت فواید این عبادت بزرگ و بی نظیر می باشد.

همه این آثار را می توان در یک کلمه جامع خلاصه کرد و آن کلمه «فرج» است. این تعبیر در یک حدیث شریف که از معارف جمعی جملی^۱ اهل بیت علیهم السلام به شمار می آید، از حضرت زین العابدین علیهم السلام نقل شده است:

إِنْتِظَارُ الْفَرَجِ مِنْ أَعْظَمِ الْفَرَاجِ.^۲

انتظار فرج از بزرگترین فرج هاست.

همین بیان از امام صادق علیهم السلام نیز روایت شده است:

مَنْ عَرَفَ هَذَا الْأَمْرَ، فَقَدْ فَرَّجَ عَنْهُ لِإِنْتِظَارِهِ.^۳

۱ - جمعی به معنای فشرده، و جملی به معنای خلاصه شده است. و «جمعی جملی» یعنی بسیار فشرده و خلاصه که در عین اختصار همه مطلب را در بر دارد.

۲ - بحار الانوار ج ۵۲ ص ۱۲۲ ح ۴.

۳ - اصول کافی، کتاب الحجۃ، باب آنکه من عرف امامه ...، ح ۳.

کسی که این امر (امامت و ظهور آن) را بشناسد، به سبب انتظار کشیدن آن، برایش گشايش حاصل می شود.

منظور از کلمه «امر» در بسیاری از احادیث اهل بیت علیهم السلام امر امامت و ظهور آن است که با فرج امام عصر علیهم السلام تجلی کامل می یابد. حدیث اول، تعبیر انتظار فرج و حدیث دوم انتظار امر را به کار بردند و هر دو یک مصدق دارند.

به هر حال مطابق فرمایش پیشوایان ما غیر از فرج امام زمان علیهم السلام که فرج نهایی همه اولیا و انبیای الهی و مؤمنان است، هر شخص منتظری همین انتظارش برای او فرج می باشد. بلکه می توان گفت که: پس از فرج امام عصر علیهم السلام که بزرگترین فرج ها برای همه مؤمنان است، بالاترین فرج جزئی برای شخص منتظر، همین انتظار است.

این عبارت، بسیار عمیق و حاوی نکات بسیار مهمی است که به فضل الهی باید برای انسان روشن شود تا راه فرج خود را در زمان غیبت قبل از ظهور بشناسد. در یک جمله باید گفت: قبل از ظهور امام علیهم السلام آن چیزی که مؤمن را از همه خطرات، نگرانی ها، گمراهی ها و لغزش های رهاند، همین انتظار است. ما در این حلقه در صدد آنیم که به اندازه بضاعت مُرجاتی که خداوند عنایت فرموده است، جلوه های مختلف این فرج را توضیح دهیم. این مقصود را در دو فصل به ترتیب دنبال می کنیم.

فصل

آثار و برکات انتظار در زمان غیبت

درس اول: آثار نزدیک دانستن ظهور

برای اینکه آثار و لوازم انتظار را در شخص منتظر بهتر بشناسیم، مناسب ترین راه این است که از آنچه در حلقه پیشین درباره تعریف انتظار از طریق ملزومات آن بیان کردیم، کمک بگیریم. در آنجا مهمترین عوامل به وجود آورنده انتظار را چهار عامل دانستیم که دو میان آنها در بحث فعلی بسیار تأثیرگذار است.

عامل دوم این بود که هر چه زمان و قوع آنچه را در انتظارش هستیم نزدیک تر بدانیم، انتظار ما شدیدتر می گردد. بنابراین بهترین راه برای شناخت آثار و برکات انتظار این است که فرض کنیم یقین پیدا کرده ایم که فرج امام عصر علیهم السلام بسیار نزدیک شده است و بررسی کنیم که در این فاصله کم (تا فرج حضرت) حال انتظار چه لوازم و آثاری دارد، آنگاه چون به ما توصیه های فراوانی شده است که فرج امام علیهم السلام رانزدیک

فکر انجام دادن گناه به ذهنمان خطور نمی‌کند، بلکه حتّی دریغمان می‌آید که در این یک روز به امور مباح بپردازیم. همهٔ تلاشمان این است که از این مدت کم، بیشترین استفاده را در جهت کسب رضای خداوند و جلب خاطر مبارک امام علیه السلام ببریم. بالاترین نگرانی ما این است که نکند وقتی حضرتش تشریف می‌آورند، توجهی به مانکنند یا خدای ناکرده از ما روی بگردانند. برای اینکه چنین حالتی پیش نیاید، سعی می‌کنیم خود را طوری مهیاً باسازیم که شایستهٔ استقبال از آن بزرگوار باشیم.

بالاترین آرزوی ما این است که در مواجهه با حضرت، شاهد لبخند رضای ایشان به روی خود باشیم و اینکه خطاب به ما بفرمایند: احسنتم! بارک الله! در غیاب من به وظایف خود خوب عمل کردید. من از شما سپاسگزار هستم.

علاوه بر همهٔ اینها در آرزوی یاری ایشان برای انجام اهداف مقدسشان لحظهٔ شماری می‌کنیم؛ با خود می‌گوییم آنچه را عمری در آرزویش بودیم و با امید و صالح زندگی را گذراندیم، یک روز دیگر، با چشممان خویش شاهد خواهیم بود و چه شیرین است آن لحظات! آنچه را برای یاری کردن ایشان از قبل آماده کرده‌ایم، نزد خود حاضر می‌کنیم و تمام شرایط و زمینه‌ها را برای آنکه به حضرتش بیرون دیم و جزء بهترین یاوران ایشان باشیم، در خود فراهم می‌آوریم. خدای راشکر می‌کنیم که زنده‌ایم و سالم هستیم و انشاء الله تاییک روز دیگر همهٔ امکانات مالی، آبرویی، زندگی و هستی خود را فدای قدم محبوب عزیزتر از جان خود خواهیم کرد.

بدانیم، آثار و لوازم آن حالِ فرضی را به همهٔ زمانها سرایت بدھیم. ابتدا زمان ظهور امام علیه السلام را بسیار بسیار نزدیک فرض می‌کنیم تا بینیم این اعتقاد و جданاً چه آثاری در منتظر ظهور می‌گذارد. اگر به ما گفته شود که امام زمان‌تان قطعاً تا فردا ظهور می‌فرماید و مابه صدق این خبر یقین کنیم، در این یک روز، زندگی ما چگونه خواهد بود؟ هر کس می‌تواند با مراجعه به وجودان خود، این سؤال را پاسخ بدهد.

کسب رضای امام علیه السلام

در درجهٔ اول می‌توان گفت که:

در این یک روز، بیش از هر چیز و هر کس، یاد امام زمان علیه السلام و ظهور ایشان، دلهای ما را پر می‌کند و آنقدر که به فکر ایشان خواهیم بود، فکر دیگری ما را مشغول خواهد کرد. علاوه بر این، قطعاً در این یک روزه کاری که خدا و امام زمان علیه السلام را ناخشنود می‌سازد، انجام نمی‌دهیم و اگر خطایی و گناهی از ماسرزده است، در این فاصله، همهٔ همت خود را برای توبه و جبران آن به کار می‌بندیم.

اگر حقی از دیگران بر عهدهٔ ما باقی مانده یا ظلمی در حق کسی مرتکب شده‌ایم، به سرعت در جهت طلب حلیت اقدام می‌کنیم. اگر عهد و پیمانی با امام خود بسته بودیم اما در عمل به آن پای بند بوده‌ایم، در این یک روز، کمال سعی خود را انجام می‌دهیم تا به آن عمل کنیم. عبادت‌های مانیز در این فاصله، معنویت و اخلاق بیشتری پیدا می‌کند؛ نمازهای ما در این یک روز با گذشته تفاوت خواهد کرد و با حضور قلب بیشتری خواهد بود. در این مدت کم، مُحال است که بیش از حد ضرورت و اضطرار، عمر خود را صرف امور دنیوی کنیم. نه تنها

قدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلًا؟^۱

آیا امروز ما در ارتباط با تو به فردایش می‌رسد تا به آرزوی خود برسیم؟ چه وقت بر سر چشم‌های پر آب سیراب کننده تو خواهیم رسید تا سیراب گردیم؟ چه موقع از آب شیرین و گوارای تو بهره‌مند می‌شویم؟ تشنگی ما طولانی گشته است! کی می‌شود که با تو صبح و شام کنیم تا چشمان ما (به جمالت) روشن شود؟ کی تو ما را و ما تو را می‌بینیم در حالی که پرچم پیروزی را برافراشته‌ای؟ راستی می‌شود ما را ببینی که به گرد تو حلقه زده‌ایم و تو بر همگان امامت می‌کنی در حالی که زمین را از عدالت پر ساخته‌ای؟!

و زمانِ **نَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ**^۲ فرا می‌رسد. چنین الحمد‌للّه‌ای هرگز در عمر خود نگفته‌ایم و یک روز دیگر به انجام این عبادت بزرگ رستگار می‌شویم.

همه آنچه بیان شد، در این فرض بود که ما یقین به ظهور حضرت تا بیست و چهار ساعت آینده داشته باشیم؛ اماً اگر این فاصله زمانی بیشتر شود، هر قدر که طولانی تر گردد، شور و حرارت قبلی کمتر خواهد شد و به سردی بیشتری می‌گراید.

آفات دور دانستن ظهور

مثلًاً اگر به جای یک روز، مطمئن شویم که ایشان یک هفتۀ دیگر ظهور خواهند فرمود، در این فرض تقریباً همهٔ حالاتی که گفتیم برای

۱ - دعای ندبه (اقبال الاعمال ص ۲۹۸).

۲ - جمله‌ای از دعای ندبه.

همراه کردن دیگران

آنگاه از خود می‌گذریم و سراغ سایر مؤمنان می‌رویم و آنها را هم مانند خود آماده استقبال و همراهی با امامشان می‌کیم. اگر ببینیم که بعضی از آنها اشتیاقی و علاقه‌ای به این موضوع از خود نشان نمی‌دهند، با دلسوزی و از سرِ شفقت و مهربانی سعی می‌کنیم تا آنها را با خود هم عقیده سازیم و در یغمان می‌آید که چنین فرصت طلایی و استثنایی را از دست بدنهند. دلمان نمی‌آید که فردا وقتی خورشید امام **علیله‌الله** طلوع می‌کند، کسانی از مؤمنان، خود را در بیغوله‌های تنگ و تاریک پنهان کنند و دانسته یاندانسته از گرما و روشنایی این خورشید بی‌بهره بمانند.

به طور خلاصه سعی می‌کنیم سوز انتظاری که خداوند سر سوزنی از آن را به ما ارزانی داشته است، در حدّ توان به سایر مؤمنان هم سرایت دهیم؛ به این امید که آتش اشتیاقی که به لطف خدا و عنایت امام **علیله‌الله** خرمن وجود مارا فرا گرفته است، غافلان را هم فraigیرد و در نتیجه همگی با هم به استقبال و یاری عزیز فاطمه **علیله‌الله** بستاییم. همهٔ عاشقان و شیفتگان آن دردانه هستی را دور هم جمع می‌کنیم و به ایشان می‌گوییم: بیایید خدا را صدھا هزار مرتبه شکر کنیم که زمان خواندن این دعاها تایک روز دیگر به سر می‌آید:

هَلْ يَتَصَلُّ يَوْمًا مِنْكَ بِغَيْرِهِ فَتَحْظَى؟ مَتَى نَرِدْ مَنَاهِلَكَ الرَّوَيَةَ فَنَرُوِيَ؟ مَتَى تَنْتَفِعُ مِنْ عَذْبِ مَائِكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى؟ مَتَى نُغَادِيكَ وَ نُرَاوِحُكَ فَتَقَرَّ عَيْنُنَا؟ مَتَى تَرَانَا وَ نَرَاكَ وَ قَدْ نَسْرَتَ لِوَاءَ النَّصْرِ ثُرَى؟ أَتَرَانَا نَحْفُ بِكَ وَ أَنْتَ تَوْمُ الْمَلَأَ وَ

حضور قلب ندارد و ...
به طور کلی هر چه فاصله خود را با ظهور بيشتر بدانيم، اين آثار و نشانه ها به تدریج کم رنگ تر می شود. به همين دليل اگر اين فاصله از يك ماه به يك سال برسد، معمولاً آثار کمتری ظهور و بروز خواهد كرد. قطعاً غفلت نوع مؤمنان در اين حالت بيشتر خواهد بود و چه بسا ساعتها يا روزها يا حتی هفته ها با فراموشی ياد ايشان بر بعضی بگذرد و از همين بابت هيچگونه احساس ضرر و زيان هم نکنند. آن شور و حرارت و هيچان در فرض های قبلی، در اين فرض، بسيار ضعيف تر خواهد شد و عمل به وظایف يك منتظر واقعی سست تر می گردد.

بنابراین اگر می خواهیم آثار و لوازم انتظار فرج را وجودان کنیم، باید خود را در آن شرایط فرضی بيینیم تا لوازمش بيشتر برای ما ملموس گردد و آثار عملی آن را در خود بیابیم. مؤثر ترین عامل در ایجاد اين حالت، همانا اعتقاد به اين حقیقت است که امر فرج امام زمان علیه السلام در هر صبح و شام، بلکه در هر لحظه و هر ساعتی، امکان وقوع دارد و ما اين مطلب را با استناد به بعضی از ادلله آن، در حلقة گذشته اثبات نمودیم. هر چه ايمان شخص به آن حقیقت عميق تر باشد، آثار ذكر شده به طور طبیعی ظهور و بروز بيشتری خواهد داشت. پس نتيجه عملی بحث فعلی اين است که برای رسیدن به آن لوازم مطلوب، باید از طریق ایجاد علت آن که همان اعتقاد پیش گفته است، سیر کنیم.
در درس های آينده آثار و برکات انتظار در زمان غيبيت را در طی چهار مرحله توضیح خواهیم داد.

انسان خواهد بود اما با قدری شور و حرارت کمتر. چشم به راهی ما شدت کمتری پیدا می کند و همین تفاوت در شدت و ضعف انتظار، منشاء تفاوت هایی در رفتار ما در اين دو فرض خواهد شد. مثلاً اگر در آن يك روز قطعاً می توانستیم بگوییم که خواب به چشممان مانخواهد آمد، در اين يك هفته چنین نیست و آن دلشوره و هيچان قبلی را در اين فرض جديداً نداریم. يا اينکه در آن يك روز يقیناً عمر خود را صرف کارهای بيهوده و حتی تفريحی نمی کنیم، اما در اين يك هفته شاید دقايقي یا ساعاتی را به بطالت بگذرانیم. در مجموع، آن دقت و تلاشي که در فرض اول برای استفاده بهتر و كامل تر از فرصت باقیمانده به خرج می دهیم، در فرض بعدی به آن شدت نخواهد بود.

حال اگر يك هفته به يك ماه تبدیل شود و در حقیقت، اطمینان پیدا کنیم که قبل از يك ماه دیگر حضور شن ظهور نمی فرمایند، در این صورت شور و اشتیاق ما در انتظار، کمتر و ضعیف تر می گردد و در نتیجه همه آنچه بيان شد، سست تر و کم رنگ تر می شود. در اين فرض احتمال اينکه اوقات بيشتری از عمر گرانقدر خود را تلف کنیم و بيهوده فرصت را از دست بدھیم، بسيار بيشتر از فرض قبلی است. اگر در آن يك روز ويک هفته فقط در حد نياز ضروري به امور دنيوي و مادی می پرداختیم، در اين يك ماه آنقدر برایمان اهمیت ندارد که قادری از فرصت باقیمانده تا ظهور مولا یمان را از دست بدھیم. اگر در آن يك هفته برای جبران حقوق دیگران که برگردان مابوده، شتاب می کرديم، در اين يك ماه خيلي عجله نمی کنیم و کار امروز را به فردا و پس فردا می اندازیم. اگر نمازها و سایر عبادات های ما در آن يك هفته، حال و صفات فوق العاده ای داشت، در اين يك ماه به آن اندازه